

ตัวบ่งชี้ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิผลสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

: โมเดลความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง

Indicators of Effective School Principals for Basic Education Schools

: A Structural Relationship Model

วสันัย ล้นเหลือ¹ และ วิโรจน์ สารรัตน์²

Watsanai Lonlua¹ and Wirot Sanrattana²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความเหมาะสมของตัวบ่งชี้เพื่อคัดสรรไว้ในโมเดล 2) ทดสอบความสอดคล้องของโมเดลที่พัฒนาขึ้นจากทฤษฎีและผลงานวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และ 3) ตรวจสอบค่าน้ำหนักองค์ประกอบขององค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย และตัวบ่งชี้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 700 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตรวัดแบบประเมินค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่น 0.93 เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลาย วิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติและโปรแกรมลิสรล

ผลการวิจัยพบว่า 1) ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมได้รับการคัดสรรไว้ในโมเดลทุกตัว โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับหรือสูงกว่า 3.00 และมีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายเท่ากับหรือต่ำกว่า 20% 2) โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดีมาก พิจารณาจากค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 1.48 ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ 1 ค่านัยสำคัญทางสถิติ (p-value) เท่ากับ 0.22390 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ 1.00 และค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.970 และค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ 0.028 และ 3) องค์ประกอบหลักทุกตัวมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงกว่าเกณฑ์ 0.70 องค์ประกอบย่อยและตัวบ่งชี้ทุกตัวมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงกว่าเกณฑ์ 0.30

คำสำคัญ : โมเดลความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง ; ตัวบ่งชี้ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิผล ; สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ABSTRACT

This objectives of this study were : 1) to study the appropriateness of indicators for selection in the model, 2) to test the congruence of the model developed from theory and research with empirical data, and 3) to investigate the factor loading of major factors, sub-factors, and indicators. The sample size 700 samples from school principals. Collecting data from the samples selected by Multi-stage Random Sampling by using the 5 level rating scale questionnaire with reliability coefficient 0.93. Data were analyzed by using descriptive statistic, and inferential statistic by statistical program and LISREL Program.

The results of study could concluded as follows: 1) All indicators were appropriate to be selected in the model, as the mean was equal or higher than 3.00 and had a distribution coefficient equal or less than 20%. 2) The model was congruent with the empirical data very well. Considering the Chi-Square Statistics (χ^2) was 1.48, the degrees of freedom (df) was 1, the statistically significant (p-value) was 0.22390, the Goodness of Fit Index (GFI) was 1.00 and Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) was 0.970 and the Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) was 0.028; and 3) All major factors had a factor loading value higher than 0.70, all sub-factors, and all indicators had a factor loading value higher than 0.30.

Keywords : A Structural Relationship Model ; Indicators of Effective School Principals ; Basic Education Schools

¹ นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

Doctor Student in Program of Educational Administration, Faculty of Education, MahamakutBuddhist University, Isan Campus.

² อาจารย์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน ,

Lecturer in Program of Educational Administration, Faculty of Education, Mahamakut Buddhist University, Isan Campus

บทนำ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ประกาศทิศทางการพัฒนาคุณภาพการมัธยมศึกษายุคใหม่ (พ.ศ. 2553-2561) เพื่อเป็นแนวทางให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาแผนปฏิบัติการประจำปีโดยการกำหนดเป้าหมาย เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557) ผู้บริหารสถานศึกษาในระดับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานถือว่าเป็นบุคคลสำคัญในการพัฒนาครูพัฒนานักเรียน พัฒนาแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน (Hoy & Miskel, 2001) และเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จและความล้มเหลวขององค์การในการปฏิรูปการศึกษา เป็นกุญแจสำคัญในการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา ดูแลการบริหารงานในโรงเรียน โนม่น้าวจิตใจของผู้ร่วมงาน ให้ร่วมมือร่วมใจปฏิบัติงานให้เป็นสถานศึกษาที่มีประสิทธิผล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

มีทศนะที่หลากหลายเกี่ยวกับความเป็นผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิผล ดังเช่น Meador (2013) กล่าวถึงสิ่งที่จะทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้นำสถานศึกษาที่มีประสิทธิผล (Effective School Leader) ว่าผู้บริหารจะต้องแสดงออกถึงภาวะผู้นำ (A Principal Must Exhibit Leadership) ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญในความสำเร็จหรือความล้มเหลว สถานศึกษาควรมีผู้นำที่มีประสิทธิผล ที่ต้องเกี่ยวข้องกับผู้บริหารคนอื่น ครู บุคลากรสายสนับสนุน นักเรียน และผู้ปกครองเป็นประจำ ผู้นำสถานศึกษาที่มีประสิทธิผล จะมีพฤติกรรมที่นำไปให้เห็นเป็นตัวอย่าง มีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ทั้งวิสัยทัศน์ระยะสั้นและระยะยาว ให้ความเคารพคน การรับฟังอย่างตั้งใจและใส่ใจ เป็นนักแก้ปัญหา เป็นนักฟัง ปรับตัว ไม่กลัวต่อการเปลี่ยนแปลงและนำการเปลี่ยนแปลง เข้าใจในจุดเด่นจุดด้อยเป็นรายบุคคล ใช้จุดเด่นให้เป็นประโยชน์และวางแผนพัฒนาส่วนบุคคลเพื่อแก้ไขจุดอ่อน ทำให้ทุกคนดีขึ้น กระตุ้นและสนับสนุนให้ทุกคนมีความเติบโตก้าวหน้าและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง Sheninger (2011) กล่าวถึงสิ่งที่จะทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิผล คือ เป็นนักสื่อสารที่ยิ่งใหญ่ ในสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นในโรงเรียน เป็นนักสร้างความแตกต่าง ยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนให้เห็นได้อย่างมีนัยสำคัญ มุ่งแสวงหาทางแก้ปัญหา มุ่งเกิดสิ่งใหม่ๆ รับมือกับปัญหา ด้วยทศนะเชิงบวก ใส่ใจต่อนักเรียนและบุคลากร มีภาวะผู้นำทางการเรียนการสอน การใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด

สื่อสารและความสัมพันธ์กับชุมชน กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทุกฝ่าย และมีความเป็นวิชาชีพ มีมาตรฐานเชิงจริยธรรม เป็นต้นแบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นตัวแบบเชิงบทบาท

การพัฒนาตัวบ่งชี้ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิผลสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงมีความสำคัญอย่างมาก ในอันที่จะช่วยให้ได้องค์ความรู้ใหม่จากผลการสังเคราะห์ทฤษฎีหรือนานาทัศนะของนักวิชาการหรือจากงานวิจัย เพื่อผลในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในยุคปัจจุบันและสอดคล้องกับความคาดหวังในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2545-2559 และแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับปรับปรุง (พ.ศ.2552-2559) ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิผลสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นการศึกษาค้นคว้าจากทฤษฎีไปสู่การสร้างโมเดลความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างที่ผู้วิจัยสามารถตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นจากทฤษฎีและงานวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ หากพบว่า โมเดลที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ตามเกณฑ์ที่กำหนด ก็สามารถนำโมเดลที่ได้จากการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนหรือสร้างเกณฑ์ประเมินผู้บริหารสถานศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้อย่างสอดคล้องกับทฤษฎีและผลงานวิจัย ซึ่งจะส่งเสริมประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษาที่จะส่งผลต่อการบริหารจัดการศึกษาและการพัฒนาการศึกษาที่มีคุณภาพ นอกจากนี้สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา สามารถนำโมเดลที่เป็นผลจากการวิจัยไปใช้เป็นประโยชน์ในด้านการติดตามภารกิจเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจ และใช้ประโยชน์ในด้านการประเมินผลการดำเนินงานว่าบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มากน้อยเพียงใดได้ ตามทศนะของนงลักษณ์ วิรัชชัย (2545) ที่ว่าโมเดลที่ได้รับทดสอบแล้ว จะมีคุณสมบัติความสามารถในการย่อข้อมูล (Data Reduction) อยู่ในรูปแบบที่ง่ายต่อการนำไปใช้ประโยชน์ลดความซ้ำซ้อนของข้อมูล เป็นการจัดการข้อมูลอย่างสรุป ทำให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินงานขององค์การได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลต่อไป

ผู้วิจัยในฐานะเป็นบุคลากรทางการศึกษา จึงมีความสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิผลสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นการศึกษาค้นคว้าจากทฤษฎีไปสู่การสร้างโมเดลความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างกับข้อมูลเชิงประจักษ์

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิผลสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อคัดสรรไว้ในโมเดลความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง
2. เพื่อทดสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างตัวบ่งชี้ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิผลสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่พัฒนาขึ้นจากทฤษฎีและผลงานวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์
3. เพื่อตรวจสอบค่าน้ำหนักองค์ประกอบขององค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย และตัวบ่งชี้ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิผลสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

สมมติฐานการวิจัย

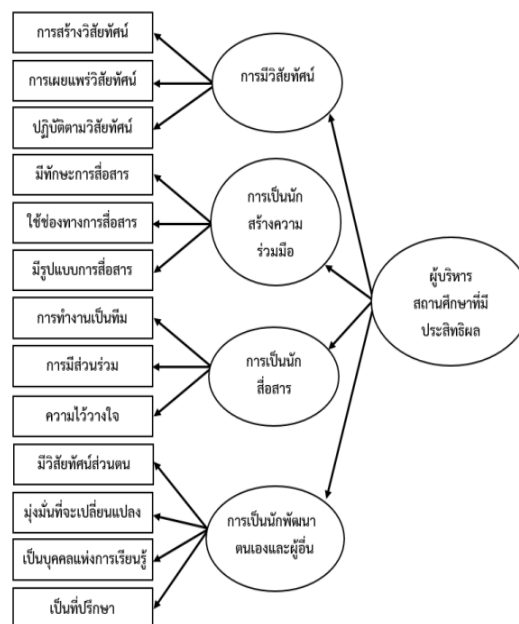
โมเดลความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างที่ใช้ในการวิจัยนี้ เป็นผลจากการสังเคราะห์องค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย และตัวบ่งชี้จากทฤษฎี ผลงานวิจัย และทัศนะของนักวิชาการหลายท่าน เช่น Sheninger (2011) ; Meador (2013) ; American School Counselor Association (ASCA) and National Association of Secondary School Principals (NASPP) (2013) และจากผลการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น ลัดดาวัลย์ สืบจิต (2556) และพิชิต โกพล (2559) ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานการวิจัยเพื่อคาดคะเนคำตอบดังนี้

1. ตัวบ่งชี้ที่ใช้ในการวิจัยมีความเหมาะสมสำหรับโมเดลความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างตัวบ่งชี้ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิผลสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับหรือสูงกว่า 3.00 และมีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายเท่ากับหรือต่ำกว่า 20%
2. โมเดลความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างตัวบ่งชี้ตัวบ่งชี้ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิผลสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่พัฒนาขึ้นจากทฤษฎีและผลงานวิจัยมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยค่าไควสแคว์ไม่มีนัยสำคัญหรือค่า P สูงกว่า 0.05 ค่า GFI และค่า AGFI สูงกว่า 0.90 และค่า RMSEA น้อยกว่า 0.05
3. ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) ขององค์ประกอบหลัก มีค่าเท่ากับหรือสูงกว่า 0.70 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบขององค์ประกอบย่อย และตัวบ่งชี้ มีค่าเท่ากับหรือสูงกว่า 0.30

กรอบแนวคิดในการวิจัย

โมเดลความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างตัวบ่งชี้ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิผลสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น Sheninger (2011) ; Meador (2013) ; Atlantic

International University (2013) ; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558) ฯลฯ แล้วนำมาสังเคราะห์ สามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดเพื่อการวิจัย (Conceptual Framework) ได้จำนวน 4 องค์ประกอบหลัก 17 องค์ประกอบย่อยและ 61 ตัวบ่งชี้ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างและพัฒนาตัวบ่งชี้โดยใช้นิยามเชิงประจักษ์ (Empirical Definition)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาที่เปิดสอนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานทั่วประเทศ ปีการศึกษา 2558 จำนวน 30,719 คน (ศูนย์ปฏิบัติการสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาที่เปิดสอนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานทั่วประเทศ ปีการศึกษา 2558 จำนวน 700 คน ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้กฎอัตราส่วนระหว่างหน่วยตัวอย่างต่อ

จำนวนพารามิเตอร์ 20 : 1 ตามทฤษฎีของ Gold (1980) ซึ่งจำนวนพารามิเตอร์ที่นับได้จากการรวมตัวแปรแฝงจำนวน 5 ตัวแปร ตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 13 ตัวแปร และเส้นอิทธิพล จำนวน 17 เส้น รวมทั้งหมด 35 พารามิเตอร์ ทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 700 คน และเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi - stage Random Sampling) ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 30 ของจำนวนจังหวัดในแต่ละภาคของประเทศไทย จากนั้นสุ่มอย่างง่ายแบบไม่ใส่คืน (Without replacement) โดยวิธีจับสลากได้จังหวัดแต่ละภาคตามจำนวนที่กำหนดไว้ ทำการสุ่มแบบแบ่งชั้นอย่างเป็นสัดส่วน (Proportional stratified random sampling) แบ่งชั้นตามสังกัดของสถานศึกษาโดยใช้จำนวนผู้บริหารสถานศึกษา เป็นหน่วยของการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ 1) แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ 2) แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความเป็นผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิผล มีลักษณะเป็นมาตราวัดแบบประเมินค่า 5 ระดับ (Rating scale) จำแนกเนื้อหาตามองค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อย มีข้อความจำนวน 61 ข้อ ที่มีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ 0.93 โดยใช้วิธีของ ครอนบาค (Cronbach)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ส่งหนังสือราชการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่เป็นต้นสังกัดของโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั่วประเทศ เพื่อขออนุญาตในการเก็บข้อมูลจากโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. ส่งหนังสือราชการพร้อมส่งแบบสอบถามถึงผู้อำนวยการสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทางไปรษณีย์ และขอความอนุเคราะห์ให้ตอบกลับภายใน 3 สัปดาห์ ผลปรากฏว่า ได้รับแบบสอบถามคืนมา จำนวน 632 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.29

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละ

2. การวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าเฉลี่ยและค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย โดยกำหนดเกณฑ์ดังนี้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับหรือมากกว่า 3.00 และค่าสัมประสิทธิ์การกระจายเท่ากับหรือน้อยกว่า 20%

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาความเหมาะสมของตัวแปรที่จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบต่อไป โดยวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

4. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ และโปรแกรมลิสเรล

สรุปผลการวิจัย

1. ตัวบ่งชี้รวมทั้งหมด 61 ตัวบ่งชี้มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.10-4.62 และค่าสัมประสิทธิ์การกระจายอยู่ระหว่าง 11.63 – 18.23 แสดงว่า เป็นตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสม สามารถคัดสรรไว้ในโมเดลความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างทุกตัว ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย

ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิผล	\bar{X} => 3.00	C.V. =< 20%
1. การมีวิสัยทัศน์ ประกอบด้วยองค์ประกอบย่อย 3 องค์ประกอบ คือ การสร้างวิสัยทัศน์ การเผยแพร่วิสัยทัศน์และการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ จำนวน 13 ตัวบ่งชี้	4.16 - 4.62	12.00 - 15.28
2. การเป็นนักสื่อสาร ประกอบด้วยองค์ประกอบย่อย 3 องค์ประกอบ คือ มีทักษะการสื่อสารใช้ช่องทาง การสื่อสารและมีรูปแบบการสื่อสาร จำนวน 9 ตัวบ่งชี้	4.35 - 4.54	13.22 - 14.95
3. การเป็นนักสร้างความร่วมมือ ประกอบด้วยองค์ประกอบย่อย 3 องค์ประกอบ คือ การทำงานเป็นทีม การมีส่วนร่วมและความไว้วางใจ จำนวน 15 ตัวบ่งชี้	4.34 - 4.61	11.71 - 14.44
4. การเป็นนักพัฒนาตนเองและผู้อื่น ประกอบด้วยองค์ประกอบย่อย 4 องค์ประกอบ คือ มีวิสัยทัศน์ส่วนตนมุ่งมั่นที่จะเปลี่ยนแปลงเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และเป็นที่ยอมรับ จำนวน 24 ตัวบ่งชี้	4.10 - 4.49	11.63 - 18.29

2. ผลการทดสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างตัวบ่งชี้ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิผลสำหรับสถานศึกษาชั้นพื้นฐานที่พัฒนาขึ้นจากทฤษฎีและผลงานวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า 1) โมเดลการวัดของการมีวิสัยทัศน์มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดีมาก พิจารณาจากค่า $\chi^2 = 9.44$, $df = 10$, $p\text{-value} = 0.49056$, $GFI = 1.00$, $AGFI = 0.98$ และ $RMSEA = 0.000$ 2) โมเดลการวัดของการเป็นนักสื่อสารมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดีมาก พิจารณาจากค่า $\chi^2 = 2.34$, $df = 3$, $p\text{-value} = 0.50479$, $GFI = 1.00$, $AGFI = 0.99$ และ $RMSEA =$

0.000 3) โมเดลการวัดของการเป็นนักสร้างความร่วมมือมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดีมาก พิจารณาจากค่า $\chi^2 = 8.20$, $df = 11$, $p\text{-value} = 0.69531$, $GFI = 1.00$, $AGFI = 0.98$ และ $RMSEA = 0.000$ 4) โมเดลการวัดของการเป็นนักพัฒนาตนเองและผู้อื่น มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดีมาก พิจารณาจากค่า $\chi^2 = 46.73$, $df = 42$, $p\text{-value} = 0.28447$, $GFI = 0.99$, $AGFI = 0.96$ และ $RMSEA = 0.013$ นอกจากนี้ ผลการทดสอบความสอดคล้องของโมเดลโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดีมาก พิจารณาจากค่า $\chi^2 = 1.48$, $df = 1$, $p\text{-value} = 0.22390$, $GFI = 1.00$, $AGFI = 0.97$ และ $RMSEA = 0.028$ รายละเอียดดังตารางที่ 2 และภาพที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิผล

องค์ประกอบ	เมทริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบ			สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2)
	λ	SE	t	
การวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับแรก				
องค์ประกอบย่อยการมีวิสัยทัศน์ (VIS)				
VIS1	0.81	-	-	0.65

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง (ต่อ)

องค์ประกอบ	เมทริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบ			สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2)
	λ	SE	t	
VIS2	0.85	0.03	15.81**	0.73
VIS3	0.89	.03	13.92**	0.78
องค์ประกอบย่อยการเป็นนักสื่อสาร (COM)				
COM1	0.81	-	-	0.65
COM2	0.87	0.03	15.67**	0.76
COM3	0.92	0.04	14.70**	0.84
องค์ประกอบย่อยการเป็นนักสร้างความร่วมมือ (COL)				
COL1	0.95	-	-	0.91
COL2	0.87	0.02	18.55**	0.75
COL3	0.79	0.02	18.24**	0.62
องค์ประกอบย่อยการเป็นนักพัฒนาตนเองและผู้อื่น (DEL)				
DEL1	0.81	-	-	0.66
DEL2	0.92	0.03	14.96**	0.84
DEL3	0.84	0.02	18.56**	0.70
DEL4	0.78	0.02	18.87**	0.62
การวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง				
VIS	0.77	0.06	13.05**	0.59
COM	0.78	0.05	16.30**	0.61
COL	0.92	0.04	22.75**	0.85
DEL	0.97	0.06	16.64**	0.95
Chi-Square= 1.48 , $df = 1$, $p = 0.22390$, $GFI = 1.00$, $AGFI = 0.97$, $RMSEA = 0.028$				

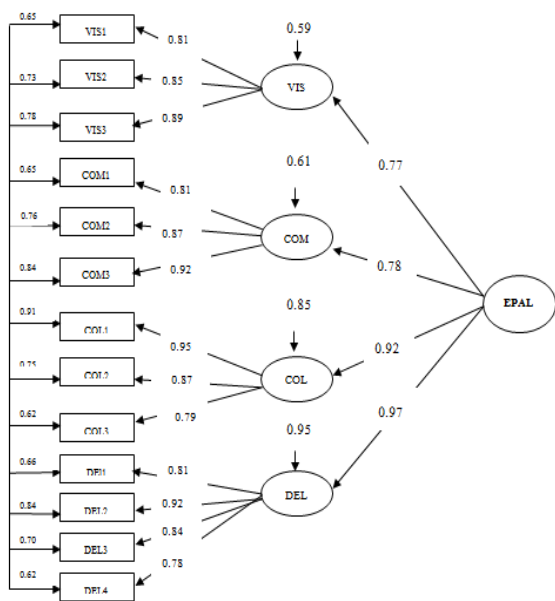
Chi-Square=1.48, df=1, P-value=0.22390, RMSEA=0.028

ภาพที่ 2 การวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง

3. ผลการตรวจสอบค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (factor loading) ขององค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย และตัวบ่งชี้ พบว่า 1) น้ำหนักองค์ประกอบขององค์ประกอบหลัก ทั้ง 4 องค์ประกอบหลักมีค่าเป็นบวก มี

ค่าตั้งแต่ 0.77 - 0.97 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า 2) ค่าน้ำหนักองค์ประกอบย่อยขององค์ประกอบหลักการมีวิสัยทัศน์ทั้ง 3 องค์ประกอบ มีค่าเป็นบวก มีค่าตั้งแต่ 0.81 - 0.89 มีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .01 ทุกค่า 3) ค่าน้ำหนักองค์ประกอบย่อยขององค์ประกอบหลักการเป็นนักร้องสารทั้ง 3 องค์ประกอบ มีค่าเป็นบวก มีค่าตั้งแต่ 0.81 – 0.92 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า 4) ค่าน้ำหนักองค์ประกอบย่อยขององค์ประกอบหลักการเป็นนักร้องสร้างความร่วมมือทั้ง 3 องค์ประกอบ มีค่าเป็นบวก มีค่าตั้งแต่ 0.79 – 0.95 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า 5) ค่าน้ำหนักองค์ประกอบย่อยขององค์ประกอบหลักการเป็นนักร้องพัฒนาตนเองทั้ง 4 องค์ประกอบ มีค่าเป็นบวก มีค่าตั้งแต่ 0.78 – 0.92 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า 6) นอกจากนั้นค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ทั้ง 61 ตัวบ่งชี้ มีค่าเป็นบวก มีค่าตั้งแต่ 0.49 – 0.95 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ทุกค่า ซึ่งแสดงให้เห็นว่าโมเดลความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างตัวบ่งชี้ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิผลสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก 13 องค์ประกอบย่อย และ 61 ตัวบ่งชี้ สามารถใช้วัดตัวบ่งชี้ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิผลสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้อย่างมีความตรงเชิงโครงสร้าง ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 น้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) ขององค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อยและตัวบ่งชี้

ตารางที่ 3 สัญลักษณ์ อักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ที่	องค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อย	อักษรย่อ
1	การมีวิสัยทัศน์	VIS
	1.1 การสร้างวิสัยทัศน์	VIS1
	1.2 การเผยแพร่วิสัยทัศน์	VIS2
	1.3 การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์	VIS3
2	การเป็นนักร้องสาร	COM
	2.1 มีทักษะการสื่อสาร	COM1
	2.2 ใช้ช่องทางการสื่อสาร	COM2
	2.3 มีรูปแบบการสื่อสาร	COM3
3	การเป็นนักร้องสร้างความร่วมมือ	COL
	3.1 การทำงานเป็นทีม	COL1
	3.2 การมีส่วนร่วม	COL2
	3.3 ความไว้วางใจ	COL3
4	การเป็นนักร้องพัฒนาตนเองและผู้อื่น	DEL
	4.1 มีวิสัยทัศน์ส่วนตัว	DEL1
	4.2 มุ่งมั่นที่จะเปลี่ยนแปลง	DEL2
	4.3 เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้	DEL3
	4.4 เป็นที่ปรึกษา	DEL4

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัยที่พบว่าตัวบ่งชี้รวมทั้ง 61 ตัวบ่งชี้ มีค่าเฉลี่ยและค่าสัมประสิทธิ์การกระจายเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เป็นตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสม สามารถคิดสรรไว้ในโมเดลความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง ทั้งนี้อาจเป็นผลเนื่องมาจากระเบียบวิธีวิจัยที่นำมาใช้ว่าเป็นการสร้างและพัฒนาตัวบ่งชี้โดยใช้นิยามเชิงประจักษ์ (Empirical Definition) ตามทัศนะของ นางลักษณ์ วิรัชชัย (2545) ที่มีการกำหนดโมเดลความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างตัวบ่งชี้โดยมีทฤษฎีและงานวิจัยเป็นพื้นฐานรองรับ ซึ่งเป็นผลให้ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎีและผลงานวิจัยอย่างเป็นระบบ (System) อย่างเป็นตรรกะ (Logic) จากทัศนะของนักวิชาการทั้งในและต่างประเทศ และสรุปผลด้วยวิธีการสังเคราะห์ เพื่อให้การกำหนดองค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ของแต่ละองค์ประกอบย่อยมีความถูกต้องตรงตามทฤษฎีและผลงานวิจัยที่นำมาอ้างอิง นอกจากนั้นยังตระหนักถึงข้อเสนอแนะของ วิโรจน์ สารรัตน์ (2558) อ้างอิงมาจาก เจือจันทร์ จงสถิตย์อยู่ และแสง ปันมณี (2529) ที่ว่าการตรวจสอบคุณภาพของตัวบ่งชี้ภายใต้กรอบแนวคิดทางทฤษฎี ถือว่ามีความสำคัญ เพราะหากการพัฒนาตัวบ่งชี้ เริ่มต้นจากกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีที่ขาดคุณภาพแล้วไม่อาจจะใช้เทคนิควิธีการทางสถิติได้อย่างไร ผลที่ได้จากการพัฒนาก็ย่อมต้องคุณภาพไปด้วย และข้อเสนอแนะของ วิโรจน์ สารรัตน์ (2558) ที่กล่าวว่า การศึกษาทฤษฎีและผลงานวิจัยเพื่อกำหนดเป็น

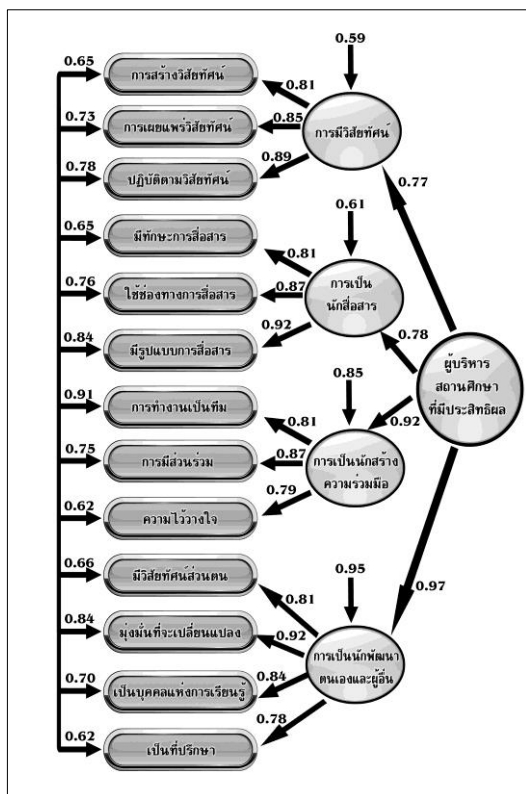
องค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย นิยามเชิงปฏิบัติการ และตัวบ่งชี้ที่จะต้องคำนึงถึงความตรง (validity) ของเนื้อหาเป็นสำคัญ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทินกร ภาคนาม (2559) ศึกษาการพัฒนา รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างภาวะผู้นำสถานศึกษาที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพของโรงเรียนและพิชิต โกพล (2559) ศึกษา การพัฒนาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหาร สถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2. จากผลการวิจัยที่พบว่า โมเดลมีความ สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดีมาก ทั้งในระดับโมเดล การวัดขององค์ประกอบหลัก และโมเดลการวัดเพื่อการ วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง ทั้งนี้อาจ เนื่องจากว่าผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้รับการ พัฒนาให้เกิดคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาที่มี ประสิทธิภาพที่สอดคล้องกับทฤษฎีหรือผลงานวิจัยตามที่ กำหนดเป็นองค์ประกอบหลักองค์ประกอบย่อย และตัว บ่งชี้ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ทำให้มีพฤติกรรมแสดงออก ที่สอดคล้องกับทฤษฎีหรือผลงานวิจัยเหล่านั้น ดังจะเห็นได้ จากแนวการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตาม นโยบายของรัฐบาลกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. 2558 – 2564 ทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) ทิศทางแผนการ ศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560 – 2574) การกำหนดนโยบาย ของนายกรัฐมนตรี ในการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา ทั้งระบบ ซึ่งเน้นให้มีการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาอย่าง ต่อเนื่อง เพื่อให้การบริหารจัดการสถานศึกษา เกิดประสิทธิภาพ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2559) และกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดโครงการที่มุ่ง แก้ปัญหาเรื่องคุณภาพการศึกษา เพื่อตอบสนองความ ต้องการของประเทศและทิศทางการศึกษาโลก อีกทั้ง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานยังมีการ กำหนดนโยบายที่สอดคล้องกับนโยบายการศึกษาของ กระทรวงศึกษาธิการ โดยกำหนดลงในแผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2559 ในเรื่องของยกระดับ ความแข็งแกร่งมาตรฐานวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา โดย ส่งเสริมให้ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการ บริหารจัดการและเป็นผู้นำทางวิชาการ ประพฤติตนเป็น แบบอย่างที่ดี การสร้างวัฒนธรรมใหม่ในการทำงานให้มี ประสิทธิภาพ ส่งเสริมการมีส่วนร่วม ร่วมคิดร่วมทำ รวมถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายังยึดโยงนโยบายของ รัฐบาล นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ นโยบายของ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยการ แลกเปลี่ยนนโยบายสู่การปฏิบัติ โดยใช้แผนพัฒนาคุณภาพ การศึกษา ระยะ 3-5 ปี ในการขับเคลื่อนพัฒนาคุณภาพ การจัดการศึกษาโดยมุ่งเน้นการพัฒนาผู้บริหาร สถานศึกษา ให้มีทักษะสู่ศตวรรษที่ 21 โดยกำหนด โครงการ DLIT โครงการ TEPE Online ซึ่งเป็นโครงการที่ ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูและผู้บริหารสถานศึกษาสามารถ พัฒนาค้นคว้าผ่านระบบออนไลน์ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ตลอดเวลา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558)

3. จากผลการวิจัยที่พบว่าค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ (Factor Loading) ขององค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย และตัวบ่งชี้มีค่าเป็นไปตามเกณฑ์ ที่กำหนด แสดงให้เห็นว่า โมเดลการวิจัย ซึ่งประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก 13 องค์ประกอบย่อย และ 61 ตัวบ่งชี้ สามารถใช้วัดผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพ สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้อย่างมีความตรงเชิง โครงสร้าง ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่า องค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อยและตัวบ่งชี้ที่ใช้ในการวิจัย ได้รับการศึกษาจากทฤษฎีและผลงานวิจัยที่หลากหลายแห่ง มี การสังเคราะห์เพื่อการคัดสรรไว้ในโมเดลอย่างคำนึงถึง ความตรง (Validity) ของตัวแปรที่ศึกษาในทุกขั้นตอน แสดงให้เห็นว่า โมเดลจากผลการวิจัยนี้สามารถนำไปใช้ใน การพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพ โดยการ จัดทำโครงการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิชิต โกพล (2559) ศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหาร สถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากผลการวิจัย แสดงให้เห็นว่าโมเดลที่พัฒนาขึ้น จะมีประโยชน์ตามที่คาดหวัง คือ 1) ช่วยให้ได้องค์ความรู้ ใหม่ที่มีความเหมาะสมสอดคล้องกับบริบทสังคมไทย ที่ สามารถนำไปเป็นแหล่งอ้างอิงเพื่อการวิจัยต่อเนื่อง 2) ช่วยให้เกิดคุณสมบัติมีความสามารถในการย่อข้อมูล (Data Reduction) อยู่ในรูปแบบที่ง่ายต่อการนำไปใช้ ประโยชน์ ลดความซ้ำซ้อนของข้อมูล เป็นการสรุปข้อมูล ทำให้สามารถนำไปใช้ติดตาม ทบทวน และตัดสินใจการ ดำเนินงานขององค์การได้ 3) ใช้เป็นแนวทางในการ วางแผนหรือสร้างเกณฑ์ประเมินผู้บริหารสถานศึกษาที่มี ประสิทธิภาพของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อกำหนดจุดเด่น จุดด้อยในการพัฒนาบุคลากรได้อย่างสอดคล้องกับปัญหา และเพิ่มประสิทธิภาพของสถานศึกษา ดังภาพที่ 4

ภาพที่ 4 ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิผล

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรส่งเสริมให้นำโมเดลที่พัฒนาขึ้นไปใช้เป็นแนวทางการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิผลได้ทั้งในระดับองค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย และระดับตัวบ่งชี้ เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า โมเดลที่

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *สรุปผลการวิเคราะห์คุณภาพแผนพัฒนาจังหวัด*. เอกสารประกอบการประชุมปฏิบัติการ “เชื่อมั่นประเทศไทยกับการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ”. กรุงเทพฯ: ทองกมล จำกัด.
- ทินกร ภาคนาม. (2559, กันยายน-ธันวาคม). การพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นภาวะผู้นำเชิงปฏิบัติการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน. *วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม*, 6(3), 59-68.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2545). *การพัฒนาตัวบ่งชี้สำหรับการประเมินคุณภาพการบริหารและการจัดการเขตพื้นที่การศึกษา*. กรุงเทพฯ : ธารอักษร.
- พิชิต โภพล. (2559, กันยายน-ธันวาคม). การพัฒนาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม*, 6(3), 78-85
- ลัดดาวัลย์ สืบจิต. (2556). *การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. การศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาเอก. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- วิโรจน์ สารรัตน์. (2558). *การวิจัยทางการบริหารการศึกษา: แนวคิด แนวปฏิบัติและกรณีศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 4. (E-book) กรุงเทพฯ : ทิพย์วิสุทธิ์.
- ศูนย์ปฏิบัติการสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). *ข้อมูลจำนวนครูสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. สืบค้นเมื่อ กันยายน 2558, จาก <http://doc.obec.go.th/download/form/insertdata.php>.

พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยการนำโมเดลไปใช้ควรคำนึงถึงค่าน้ำหนักองค์ประกอบ

2. กระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานควรนำตัวบ่งชี้จากการวิจัยนี้ ในการกำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์ เป้าหมายของการพัฒนาองค์กรตั้งผู้บริหารสถานศึกษา รวมทั้งการจัดสรรทรัพยากรในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิผล ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา

3. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานควรนำตัวบ่งชี้ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิผล ซึ่งเป็นผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ใช้เป็นแนวทางในการกำหนดตัวบ่งชี้มาตรฐานสำหรับการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา ตลอดจนการนำไปใช้เป็นกรอบในการกำกับ ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพ เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้ศึกษาจากทฤษฎีและงานวิจัยและสร้างเครื่องมือเป็นแบบสอบถาม ดังนั้น หากมีการวิจัยเชิงคุณภาพจะมีประโยชน์ในการอธิบายผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิผลได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

2. ควรทำการศึกษาวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยใช้ค่าน้ำหนักองค์ประกอบขององค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อยและตัวบ่งชี้เป็นแนวทางในการสร้างคู่มือพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิผลอันจะส่งผลถึงคุณภาพการศึกษาต่อไป

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2557). *คู่มือการประเมินสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ : ทองกมล จำกัด
- (2558). *คู่มือการประเมินสัมฤทธิ์ผลการปฏิบัติงานในหน้าที่ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2559). *ปฏิรูปการศึกษาเพื่ออนาคตประเทศไทย มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน นโยบายด้านการศึกษาของนายกรัฐมนตรี*. กรุงเทพฯ: 21 เซ็นจูรี่ จำกัด.
- American School Counselor Association (ASCA) and National Association of Secondary School Principals (NASSP). (2013). *A framework for safe and successful schools*. Retrieved March, 2015, from <http://www.schoolcounselor.org/asca/media/asca/home/frameworkforsafeandsuccessfulschoolenvironments.pdf>.
- Atlantic International University. (October, 2013). School management: Characteristics of effective principal. *International Journal of Advancements in Research & Technology*, 2(10).
- Gold, R.Z. (1980). *Introduction to bivariate and multivariable analysis*. Illinois: Scott, Forman.
- Hoy, W. K. & Miskel, C. G. (2001). *Educational administration : Theory, research, and practice*. 6th ed. New York : McGraw-Hill.
- Meador, KL. (2013). *School of law*. Retrieved January 4, 2015, from <https://www.law.ua.edu/alumni/alumni-news/november-2013-meador-lecture/>
- Sheninger, E . (2011). *Digital leadership: Changing paradigms for changing time*. New York: A joint publication

Translated Thai References

- Kopol, P. (2016). Development of school administrators' strategic leadership indicators affecting the effectiveness of opportunity expansion schools under office of the basic education commission in the north-eastern region of Thailand. *Journal of Nakhon Phanom Unoversity*, 6(3);78-85. [in Thai]
- Ministry of Education. (2009). *Summary of the results of the provincial quality development plan*. Documentation for the Operations Meeting "Thailand believes in integrated provincial and provincial development". Bangkok : Thongkamon Ltd. [in Thai]
- Office of the Basic Education Commission. (2014). *A guide to performance appraisal for school administrators*. Bangkok : Thongkamon Ltd. [in Thai]
- (2015). *A Guide to Evaluating Performance in the Position of administrators*. Bangkok : Thongkamon Ltd. [in Thai]
- Office of the Education Council. (2016). *Education reform for the future of Thailand, sustainable prosperity, sustainable policies Education of the Prime Minister*. Bangkok : 21 Century Ltd. [in Thai]
- Operations Center under the Office of the Basic Education Commission. (2015). *Information on the number of basic school teachers*. Retrieved September 2015, from . http://doc.obec.go.th/downloadform/insert_data.php. [in Thai]
- Paknam, T. (2016). Development of Structural Equation Modeling of School Administrators' Operational Leadership Factors Influencing School Effectiveness. *Journal of Nakhon Phanom Unoversity*, 6(3), 59-68. [in Thai]
- Sanrattana, W.((2015). *Educational Administration Research: Concepts, Practices, and Case Studies*. 4nd Edition , Bangkok : Thipwisut Publishing. [in Thai]
- SabJet. L. (2014). *The Development of indicators for teachers competency in the 21th century office of the basic education commission*. (Unpublished doctoral dissertation). Ratchapat Mahasarskam University, Mahasarskam, Thailand. [in Thai]
- Viratchai, N. (2002). *Development of indicators for quality assessment of educational administration and management*. Bangkok : Tanakson Publishing. [in Thai]